

El mirall màgic

Hi havia una vegada fa alguns anys un grup d'amics que anaven a segon de l'Eso es deien: Ona, Martí, Claudia i Lucas.

La Claudia tenia 14 anys, el Lucas 15, l'Ona 14 i el Martí 14. Els quatre amics sempre anaven junts a tot arreu. Un dia a l'institut van decidir que a l'endemà aniran d'excursió a un bosc a veure els minerals de l'aigua, els quatre amics estaven molt emocionats.

Van acabar les classes i cadascú va anar a les seves cases. A la nit van estar investigant el bosc tots per videotrucada i van trobar una casa al mig del bosc, llavors van decidir que s'escaparien i anirien a aquella casa tan misteriosa, el dia de l'excursió. Quan van arribar a l'autocar van fer les parelles, l'Ona anava amb el Lucas i el Martí amb la Clàudia. Els quatre amics es van asseure junts i van estar parlant, dormint i cantant tot el camí. Quan van arribar al bosc els van deixar sols per veure els minerals i els van dir que a les 13:45 haurien d'estar al lloc de trobada. En aquell moment és quan van aprofitar les hores que els quedaven per anar a la casa enmig del bosc. Van entrar a la casa i la Clàudia va dir - a mi em fa una mica de por això- i el Martí li va dir- no siguis cagada no passa res.

La Clàudia no estava molt segura del que anaven a fer, però no li va donar importància. Després d'una estona, mirant la casa, van trobar un soterrani i van decidir entrar allà i van trobar un mirall que semblava una mica estrany. Els nens van decidir treure el llençol que el cobria i llavors el Martí va dir:

I si toquem el mirall - tots van decidir tocar-lo, però quan el van tocar es van transportar a un altre món.

Els nens es van quedar molt sorpresos, ja que allà hi havia de tot el que poguessin imaginar: cotxes voladors, tobogans per tot arreu i un bufet lliure per menjar de tot. Els nens estaven encantats amb totes aquestes coses, però l'únic que els preocupava era com podrien sortir d'allà.

Llavors van demanar a un avi que passava per allà i els va dir:

- Heu de trobar la clau màgica . Cadascú ,té un superpoder i amb això arribareu a la clau-

- Però senyor on està la clau?- va dir en Martí.

- Està a dalt de la muntanya Maraca -va respondre l'avi.

-La muntanya Maraca?- van dir tots alhora.

Si és aquella que està molt empinada, i així podreu sortir d'aquí -va explicar l'avi.

Els nens van decidir pujar a la muntanya, però van veure que no seria tan fàcil. Després d'agafar menjar, van començar a pujar-la, i ho van aconseguir després d'una hora caminant.

Quan van arribar la clau no estava allà, estava protegida per un drac ferotge que estava dormint i se la havien de treure. Van lluitar molt i finalment la van aconseguir.

Molt de pressa van baixar la muntanya i van anar corrents cap a l'avi.

- Molt bé nois, ho heu aconseguit. Ara haureu de trobar un forat enmig d'aquest món màgic - va dir l'avi.

Els nens amb molta valentia van estar mesos i mesos buscant el forat i quan ja estaven a punt de perdre l'esperança el van veure.

- Mireu el forat!- va dir l'Ona. Tots van anar corrents i van dir:

I si ens tirem de cap? . Llavors es van tirar per aquell forat i van aparèixer al soterrani d' aquella casa.

Quan van veure l'hora es van quedar molt sorpresos perquè només havia passat un minut. Corrents van anar al riu i van seguir als seus companys de classe. Quan van acabar l'excursió van baixar de la muntanya i van anar corrents cap a la casa de l'Ona, es van posar a investigar i el que acabaven de viure no li van trobar cap explicació. Van jurar que no ho dirien mai a ningú.

I vet aquí un gos i vet aquí un gat que aquest conte ja s'ha acabat.